

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010454
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620010454.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci proti obžalovanej S. S., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. mája 2021 v Malackách takto:

rozhodol:

obžalovaná S. S., narodená XX. O. XXXX v I., trvale bydliskom Y. U. č. XXX/XX, XXX XX K. pri A., prechodne bez prihlásenia č. d. XXX, XXX XX Z. K.,

sa uznáva vinnou, že

v čase okolo 12.10 h dňa 22.12.2018 v predajni OD Tesco na Pezinskej ulici č. 13 v Malackách odcudzila tovar, a to 1 ks údenej krkovičky v hodnote 3,54 Eur, 1 ks gazdovskej klobásy v hodnote 5,23 Eur, 1 ks údenej krkovičky v hodnote 3,29 Eur, 1 ks gazdovskej klobásy v hodnote 4,57 Eur, 1 ks údenej krkovičky v hodnote 2,60 Eur, 1 ks údenej krkovičky v hodnote 2,63 Eur, 1 ks bravčovej krkovičky v hodnote 7,03 Eur, 1 ks termotašky v hodnote 0,99 Eur, tým spôsobom, že si ich vložila do tašky, ktorú mala pri sebe a následne prešla cez pokladničnú zónu bez ich zaplatenia, čím svojím konaním poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a. s., so sídlom Bratislava, Cesta na Senec 2, IČO: 31 321 828, spôsobila škodu krádežou vo výške 29,88 Eur, pričom tohto konania sa dopustila napriek tomu, že dňa 07.03.2018 v čase okolo 14.23 h v Devínskej Novej Vsi v OC Glavica spáchala priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spočívajúci v krádeži tovaru, za ktorý bola dňa 07.03.2018 postihnutá blokovou pokutou nezaplatenou na mieste, č. b. 11043332, právoplatným dňa 07.03.2018 a bola tiež odsúdená za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, spisovej značky OT/113/2018 z 26.08.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.08.2018,

teda

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, a taký čin spáchala, hoci bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá a hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená,

čím spáchala

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019.

Za to sa jej
ukladá

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvinenú na výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Malackách podala dňa 25. augusta 2020 na tunajší súd obžalobu z 25. augusta 2020, pod č. k. 2Pv/5/19/1106-35, na S. S. (ďalej len „obžalovaná“) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná po poučení o svojich právach a povinnostiach urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinná zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaná:

- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.
- d) bola ako obžalovaná poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.
- g) bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený jej za vinu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.
- h) sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovanej o uznaní viny a jej kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadom trestu, a to oboznámením záverečnej správy Okresného súdu Bratislava V o výsledku Inštitútu predbežného šetrenia č. I. 164 - 166, vrátane príloh č. I. 167 - 181, spisu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/113/2018, spisu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/15/2020, aktualizovaného odpisu registra trestov a centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z 20. marca 2019.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu obžalovanej súd vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bola obžalovaná uznaná vinnou a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019) v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky.

Okrem závažnosti spáchaného prečinu, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal aj z kritérií stanovených v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatel'a) a prirážajúcich a poľahčujúcich okolností.

Súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Zároveň súd nezistil žiadnu prirážajúcu okolnosť; súd obžalovanej nepriznal ani prirážajúcu okolnosť spočívajúcu v recidíve [§ 37 písm. m) Trestného zákona], nakoľko v rámci prvých dvoch odsúdení, vyplývajúcich z odpisu registra trestov, sa na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená, a odsúdenie Okresným súdom Bratislava IV v trestnej veci vedenej pod sp. zn. OT/113/2018 tvorí znak skutkovej podstaty prejednávaneho trestného činu.

U obžalovanej teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad prirážajúcimi v pomere 1:0. V prípade ukladaní trestu odňatia slobody súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (36 mesiacov - 6 mesiacov = 30 mesiacov; 1/3 z 30 mesiacov = 10 mesiacov), t. j. z 3 rokov na 2 roky a 4 mesiace; takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe 6 mesiacov až 2 roky a 4 mesiace.

Pokiaľ ide o osobu obžalovanej, tak súd zistil, že obžalovaná bola už 4-krát súdne trestaná, 3 odsúdenia má evidované z obdobia pred dopustením sa prejednávaneho skutku. Ako je už vyššie uvedené, ohľadom prvých troch odsúdení sa na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená, avšak z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, fikciu neodsúdenia nie je možné stotožňovať s „fikciou“ nespáchania trestného činu. Ide o dve rôzne právne skutočnosti, ktorých účinky nie sú rovnaké. Aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe obžalovanej, o spôsobe jej života, o jej sklonoch páchať trestnú činnosť, pričom § 34 Trestného zákona oprávňuje súd pri posudzovaní osobného profilu obžalovanej prihliadať aj na takéto odsúdenie. Vo všetkých prípadoch bol obžalovanej ukladaný podmienený trest odňatia slobody. V rámci svojich odsúdení sa obžalovaná dopúšťala len majetkovej trestnej činnosti - úverového podvodu, krádeže a naposledy aj neoprávneného vyrobenej a používania platobného prostriedku. Protiprávnej činnosti sa obžalovaná dopúšťa aj vo forme priestupkov, čo vyplýva z lustrácií v registri priestupkov; evidovaných má 7 priestupkov, pričom v prípade troch z nich ide o majetkové priestupky spočívajúce v krádežiach, za ktoré bola sankcionovaná pokutami a napomenutím (jeden z nich je takisto znakom skutkovej podstaty stíhaného prečinu).

Pri rozhodovaní o ukladaní druhu a výmery trestu súd nemohol opomenúť tiež fakt, že obžalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 26. augusta 2018, sp. zn. OT/113/2018, právoplatným dňa 26. augusta 2018, odsúdená za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého jej bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Vzhľadom na to, že obžalovaná sa stíhaného prečinu dopustila dňa 22. decembra 2018, je zrejmé, že ide o recidívu; obžalovaná sa dopustila trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Súd teda pri ukladaní druhu trestu musel vychádzať z toho, že ak sa páchatel dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nie je možné mu už uložiť opätovne podmienený trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona). Súd preto dospel k záveru, že vzhľadom na rovnorodú recidívu obžalovanej - opakované páchanie prečinu krádeže, ktorej sa dopustila len necelé 4 mesiace po začatí plynutia podmienky, je nutné uložiť jej nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko prevýchovný podmienený trest odňatia slobody celkom zjavne nevedol u obžalovanej k náprave a preto by - aj vzhľadom na nadchádzajúce už piate odsúdenie - pre nápravu obžalovaného nebol, v zmysle istej gradácie prísnosti postupne ukladaných trestov, postačujúci ani alternatívny trest namiesto trestu odňatia slobody, jedine snáď okrem trestu domáceho väzenia, ohľadom ktorého bola Okresným súdom Bratislava V vypracovaná záverečná správa z 03. mája 2021 o výsledku Inštitútu predbežného šetrenia z 29. apríla 2021, z ktorej však vyplýva, že uloženie trestu domáceho

väzenia obžalovanej sa neodporúča z dôvodu, že v jej obydli sa nenachádza sociálne zariadenie a obyvatelia domu chodia niekoľkokrát denne vykonávať osobnú potrebu do neďalekého lesa, kde už signál RF nemá pokrytie; aj prístup do osady je sťažený, je možný len po nespevnenej lesnej ceste a výlučne v sprievode obecnej polície. Ostatné alternatívne tresty by podľa názoru súdu okrem uvedeného navyše opäť vytvárali u obžalovanej značný priestor na dopúšťanie sa trestnej činnosti.

Je teda úplne zrejmé, že obžalovaná sa opakovane dopúšťa majetkovej protiprávnej činnosti v podobe trestných činov i priestupkov, a predchádzajúce tresty nespojené s nepodmienečným výkonom trestu odňatia slobody neprevychovali obžalovanú a nepôsobili na ňu tak, aby začala viesť riadny život. Obžalovanej preto súd uložil represívny trest a to trest nepodmienečný - na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby - na 6 mesiacov, ktorý bude podľa názoru súdu postačujúci na nápravu obžalovanej a na ochranu spoločnosti. Súd vzhľadom na okolnosti prípadu, na závažnosť a spôsob spáchania činu a jeho následky, kedy obžalovaná odcudzila v podstate len mäsové výrobky (nie napr. alkohol, cigarety a pod.), pričom spôsobila nevysokú škodu v sume 29,88 eur, navyše tovar sa nepoškodený vrátil do predajne, ďalej vzhľadom na osobu obžalovanej a jej postoj k spáchanému prečinu, ktorý svedčí o istej miere sebareflexie a uvedomení si následkov svojho počínania, nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu v strede, či v hornej tretine upravenej trestnej sadzby. Na druhej strane súd považuje za nedôvodné prípadné poukazovanie obhajoby na to, že obžalovaná sa chce starať o dieťa, ktoré sa jej narodilo 05. januára 2021, pretože zo správy Okresného súdu Bratislava V z 03. mája 2021 o výsledku Inštitútu predbežného šetrenia vykonaného dňa 29. apríla 2021 vyplýva, že v domácnosti s obžalovanou a jej druhom žijú dve deti - mal. Zdenka Polakovičová, nar. 25. decembra 2019 a mal. Július Polakovič, nar. 22. októbra 2011.

Na výkon tohto nepodmienečného trestu odňatia slobody súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.